

מטות

פרשת בני גד ובני ראובן מלמדת ששני שבטים אלה נתברכו בעושר רב: "ומקנה רב היה לבני ראובן ולבני גד עצום מאד".

אולם הם חשפו לעינינו את הקללה שבעודף הון המבלבל את האדם והופך אותו לעבד הכפות לממונו.

אמרו חז"ל: "בני גד ובני ראובן שהיו עשירים והיה להם מקנה גדול, חיבבו את ממונם וישבו להם מחוץ לארץ ישראל."

לפיכך, גלו תחילה מכל השבטים.. ומי גרם להם? על שהפרישו עצמם מאחיהם בשביל קניינם – שכתוב: ומקנה רב היה לבני ראובן..

(מתוך ממעיין האגדה-א. ארזי)

שבת מברכים – ראש חודש מנחם אב, יהיה ביום שישי. אין אומרים אב הרחמים. המולד בליל חמישי שעה 04.22 ו 3 חלקים.

(לוח א"י הרב טוקציינסקי)

פרשת השבוע – נעמה סט

שבת פרשת מטות		י מ י ה ח ו ל	
הדלקת נרות	19:22	זמן תפילין /טלית	05:02←04:57
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
שחרית א'	06:45	שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
שחרית ב'	08:30	שחרית ג' (בצריף)	08:40
מנחה	13:30	סוף זמן ק"ש	09:23←09:20
מנחה (בני-עקיבא)	14:30	מנחה א' (בחד"א)	13:15
לימוד "מדור לדור"	17:10	מנחה וערבית	19:25
שיעור-הרב ארי	18:00	שקיעה	19:37←19:41
צאת השבת	20:18	ערבית	20:10

אחות תורנית : נטע בן עמי

שבת
שלום

להתייצב מול הכאב

"ומקנה רב היה לבני ראובן ולבני גד עצום מאד.." (ליב, א'), בני גד ובני ראובן שהצליחו בעסקיהם וצברו להם מקנה גדול ועושר רב, פונים למשה בהצעה מעשית הוגנת - לקבל נחלה שתתאים לצרכיהם, מעבר הירדן, מחוץ לגבולות הארץ המובטחת.

מדובר בעסקה נוחה וכדאית לכל הצדדים. לא רק שהיא אינה באה על חשבון השבטים האחרים, אלא אף מפנה להם שטחים נרחבים בתחומי הארץ.

מצד שני, הם מבינים את רגישות בקשתם שנראית לכאורה, כפגיעה באחדות העם ובשותפות הגורל. מסיבה זו, פונים אל משה ברגישות זהירה ובענווה: "ויאמרו אם מצאנו חן בעיניך יתן את הארץ הזאת לעבדיך לאחזה אל תעבירו את הירדן.." (ליב, ה').

לפתע, באופן לא צפוי, הוא מגיב לבקשתם בשלילה קיצונית, נוזף בהם בחומרה ואף מוכיח אותם: **"..ולמה תניאון את לב בני ישראל.. כה עשו אבתיכם.. ויחר אף ה'.. והנה קמתם תחת אבתיכם תרבות אנשים חטאים.. ושחתם לכל העם הזה"'** (ז'-ט"ו).

משה אינו עונה לבקשתם באופן ענייני שיספק פיתרון לבעיה שהתעוררה. הוא אף אינו משיב ב "כן או לא" – "יש עסקה או אין עסקה". תחת זאת, הוא פורק עליהם מטען רגשי עצום – אש וגופרית...

מדוע הוא אינו עונה להם באופן ענייני? מדוע הוא אינו קשוב להם כשם שהיה קשוב קודם לכן לבנות צלפחד, בעמידתן ובדרישתן לחרוג ממסגרת הכללים הברורים לחלוקת הנחלות? מדוע עוררה בקשתם התנגדות כה חריפה כדוגמת המשפט: "תרבות אנשים חטאים"? מה התעורר אצל משה שגרם לו להגיב בצורה כה חריפה?

נראה שמשה חשש מתחבולה מתוככמת.. משה שנשא עליו את טראומת "חטא המרגלים", חושש שגם הם 'מִתְחַבְּלִים' את כניסתם לארץ ונושא המקנה הרב, רק משמש להם כתירוץ. הוא חושש מזריעת דמורליזציה מידבקת בעם ממש כמו בפעם הקודמת. נקודה זו עלולה להיות תחילתה של התרופפות האחדות והתפוררות הצבא עוד לפני היציאה לקרב הראשון. כמי ש 'נכווה ברותחין', הוא נוהר שלא ליפול שוב.

בני גד ובני ראובן, קולטים בחושיהם המחודדים את הטראומה שהתעוררה זה עתה, ומטפלים בה במיומנות ובזריזות. הם מציעים למשה לאפשר להם לפעול בצורה הפוכה לגמרי מזו של המרגלים. הם אינם חוששים להתייצב מול הכאב ולרפא אותו בדרך המיוחדת להם.

במקום ההימנעות והדמורליזציה שזרעו המרגלים בפעם הקודמת, הם מציעים לו לאפשר להם להיות חלוצים לפני המחנה ולסחוף את העם אחריהם: **"ואנחנו נחלץ חֲשִׁים לפני בני ישראל עד אשר אם הביאנו אל מקומם.."'** (י"ז).

כאנשים שצברו את הונם בזכות היותם אנשי מעשה, הם 'חותרים לעיסקה' ומעריכים שמחירה יהיה גבוה במיוחד. בניגוד לבנות צלפחד שביקשו בכל מאוודן להשתקע בתחומי הארץ, הם מעריכים שבקשתם להישאר בגלות תותיר את ידם על התחתונה. מכיוון שכך, לא נותר להם אלא לתת את הבטחתם למשה במילה ברורה: **"לא נשוב אל בתינו עד התנחל בני ישראל איש את נחלתו"'** (י"ט).

יורם קימלמן

חודש אב

אלה אזכרה...

(תשס"ה)	ג' אב – יום פטירתה של חברתנו עפרה שהם ז"ל
(תש"ע)	ז' אב- יום פטירתו של בננו עוזי צור ז"ל
(תשנ"ה)	ט"ו אב- יום פטירתה של חברתנו פוריה אבן חיים ז"ל
(תשכ"ד)	י"ז אב- יום פטירתו של יוסף פרץ ז"ל
(תשע"ד)	י"ח באב- יום פטירתה של חברתנו שפרה ניר ז"ל
(תשנ"ז)	י"ט אב- יום פטירתה של דולי טבק ז"ל
(תשנ"ה)	כ"ב אב- יום פטירתה של גוסטה גייפמן ז"ל - אמא של נילי סלנט
(תש"ח)	כ"ו אב- יום נפילתו של חברנו משה יואל ז"ל
(תשס"ב)	כ"ו אב- יום נפילתו של בננו אמתי יקותיאל הי"ד

לימוד הורים וילדים בשבת

הורים וילדים יקרים,

בשמחה גדולה אנחנו מתקדמים לקראת סיום הספר הראשון בלימוד הורים וילדים בשבת.

אייה בתחילת אלול נציין את סיום הספר וחלוקת פרסים למתמידים!

מי שמעוניין לתרום לעילוי נשמה/רפואה/הצלחה מוזמן לפנות אלינו (נטע/אפרת).

זה הזמן להצטרף למי שעדיין לא הספיק... גם סבים וסבתות עם הנכדים מוזמנים.

אז ניפגש בשבת הקרובה בשעה 17:10 בבית הכנסת.

מחכים לכולכם!

אפרת בי"ה ונטע בן עמי

חולצות

גם בקיץ הזה אפשר לבא לחוג לציור בסדנה של מרים צרפתי.

מתאים לילדים בגיל בית-הספר, לנכדים אורחים וגם למבוגרים.

פרטים והרשמה:

מרים צרפתי - 0522622286

חסד אמיתי - פרויקט בר מצווה

ביום שני האחרון נחגגה בר מצווה מיוחדת במינה בחדר האוכל בקיבוץ.

אז... איך הכל התחיל? לפני שנה, כשנכנסנו לתפקידנו החדש בריכוז וארגון של "חסד אמיתי". בתחילת השנה החלטנו שהשנה נרים פרויקט גדול, מעבר לחלוקת סלי המזון השגרתית. חשבנו שאולי נחגוג לנער בר מצווה שאין לו האמצעים הדרושים, אבל לאחר זמן קצר זנחנו את הרעיון ולא התעסקנו בו יותר מדי...

במהלך השנה המשכנו עם חלוקת הארגזים, ופתאום נזכרנו בפגישה ההיא וברעיון שעלה. פנינו למרכז הקליטה באיבים, שם חיות משפחות של עולים חדשים מאתיופיה. אנשי מרכז הקליטה שמחו מאוד על פנייתנו, והסבירו לנו שאם כבר חוגגים בר מצווה, אולי כדאי שלא נתמקד רק בילד אחד - אלא בשכבה שלמה, 13 ילדים!

13 ילדים? כאן כבר הופתענו.. איך מצליחים לארגן אירוע כזה? איך נסדר לכל כך הרבה ילדים תפילין? מה זה דורש מאיתנו?

בשלב הזה נזכרנו מהיכן באנו.. נזכרנו בקהילה החמה, הנדיבה. באנשים שרק רוצים לעזור ולתת. בנוער התותח שלנו. הבנו שנוכל לקחת את זה על עצמנו, כי יש לנו גב חזק, יש לנו תמיכה.

החלטנו לקחת על עצמנו את הפרויקט. מכאן והלאה - הכל התחיל להתגלגל. התרמות ביריד פורים, ביריד של בית הספר, דרך אתר אינטרנט- כדי לקנות תפילין. התנדבות של חבריה מכל שכבות הגיל שבין ח' ליי"ב. נגן מיישבת שדרות ששמע על האירוע והתנדב להגיע. עזרה מוועדת צדקה. תרומה של חולצות מהגד"ש, ועזרה ענקית של חדר האוכל והקייטרינג. ושוב שמחנו לראות עד כמה פשוט להרים פרויקט כזה בקיבוץ שלנו, בו כל אחד שמח בעשייה ורוצה לעזור בעצמו.

היום הגדול הגיע. סידרנו וקישטנו את חדר האוכל, סידרנו בר מתוקים, סיימנו את כל הארגונים עם הקייטרינג. המלצרים, המשמחים, האחראים על המוזיקה ועל העיצוב- כולם כמובן נערי הקיבוץ- ציפינו כולנו בקוצר רוח להגעת בעלי השמחה.

מכאן והלאה נוכל רק לספר על אווירה מעולה, על שמחה, על אחווה ואחדות. נהנינו וחגגנו ביחד, וזכינו להכיר ולפגוש אנשים חדשים וטובים. באופן כללי נסכם ונאמר שלאחר אירוע כזה ברור לכולנו שהקשר שנקרם בין קיבוץ סעד לאיבים עוד יהיה ארוך טווח.

בתקופה האחרונה מדברים הרבה על מחאת עולי אתיופיה ובתוך כך על מצב החברה הישראלית. אנחנו מאמינים שהכל יכול להיות הרבה יותר פשוט... להיות ביחד. לדבר. להכיר. חוויה כזאת פותחת לבבות בצורה האמיתית ביותר! שמחים שבחרנו לפגוש, להתחבר, לתת ולקבל.

תודה נוספת לכל העוזרים והתורמים שציינו וגם את אלה ששכחנו...

13 שנות חסד אמיתי - דור, אדווה ואוריה

נמסר מאיבים:

תודה רבה !! ♥

היה ערב מושקע בטירוף, החבריה חזרו באורות ולא הפסיקו לדבר כמה כיף היה!! וזה ממש בזכותכם!

באמת זכיתם לחגוג עם ילדים, שאם לא אתם, כנראה לא היה להם אירוע כזה מושקע ויפה! אז, תודה רבה רבה! יש לכם נוער מדהים!

שיפוץ רחבה תפוצלית - קייטרינג / כלבו

החל מיום ראשון הקרוב - כ"ה בתמוז, 28/7, ייערכו שיפוצים

במשטח החנייה של רכבי הקייטרינג והכניסה האחורית לכלבו.

הציבור מתבקש שלא להתקרב לאזור זה ברגל או ברכב.

החפירות והעבודה בכל המשטח, עלולים לסכן הולכי רגל ורכבים שיתקרבו לאזור.

הורים, אנא הסבירו לילדיכם את הסכנה שבדבר ולוו אותם בשעת הצורך.

13ות תכנון ותשתיות

הצגת הילדים: "נסיך הצפרדע"

תזכורת: ביום ראשון כ"ה בתמוז, 28/7, בשעה 17.00 –

תוצג הצגת ילדים קסומה וחינוכית עפ"י האחים גרים בעיבוד חדשני מלא בהומור של הסופרת והמחזאית

מרגלית אשוש

ההצגה מתאימה לגילאי 3-9, משך ההצגה כ-45 דק'. תתקיים בחדר האוכל הימני.

תקציר ההצגה: כדור הזהב של הנסיכה נופל לבריכה. הצפרדע צולל עמוק אל תוך המים ומחזיר לה את הכדור בתנאי שתיקח אותו עמה אל הארמון. הנסיכה שוכחת מהבטחתה ברגע שהכדור בידה. אולם, הצפרדע אינו מוותר.

האם יצליח הצפרדע לשכנע את הנסיכה לקיים הבטחתה?

*בהצגה מסרים חינוכיים בזכות: מסירות, אכפתיות, דאגה והסתכלות מעבר לחיצוניות, מתפתחת חברות אמת.

מוזמנים בשמחה – ספריית הילדים, האיל הרק וועדת חינוך

הסיפור שאחורי התמונה

בעלון הקודם התבקשו הקוראים לזהות את מקור התמונה המצורפת ולספר עליה.

חברתנו מיכל אפלבום זיהתה מיד שמדובר בתמונה שצולמה **ביום העלייה לסעד תחתית** ואף דיווחה טלפונית לעורך העלון, שנכחה במאורע בזמן הצילום!

מיכל וכמה מחבריה מ'בית שקמה', העלו זיכרונות מאותו היום:

"התמונה צולמה ביום הקמת צריף חדר האוכל בסעד תחתית ומתיחת הגדר סביב הישוב. באותו יום התכנסו בבארות יצחק הישנה אנשים רבים שחלקם הגיעו גם מהקבוצים השכנים, והתכוננו לצאת ב – 4:00 בבוקר בשיירה ארוכה של מכוניות ומשאיות לכיוון סעד תחתית.

זמן מה לפני היציאה, התקבלה ידיעה שהשכנים ממערב מתכוונים לחבל בשיירה ולמנוע את התקדמותה לעבר סעד תחתית.

אחיה המבוגר של מיכל אפלבום – בנימין גיבלי שהיה מפקד האזור, אסר על הנשים ללוות את השיירה שמא תפגענה חס וחלילה. מיכל התחננה בפני אחיה שיוותר לה ויאפשר לה להצטרף. הוא ויתר ולבסוף התברר שהערבים נסוגו מתכניתם וגם הנשים האחרות הצטרפו.

התוכנית אכן יצאה לפועל ב – 4:00 בבוקר! יצאו בחושך ומיכל שהיתה ברכב הראשון של השיירה יחד עם אחיה המפקד, זוכרת בבירור את מראה אורות השיירה הארוכה שנסעה לאיטה.

בשיירה היו מכוניות רבות וכמה משאיות שנשאו את הקירות המוכנים מראש של צריף חדר האוכל ואת הגדר המיועדת להקפת המחנה בסעד תחתית.

בבוקר הגיעה השיירה לייעדה. הגברים פרקו את הציוד מהמשאיות והחלו מיד בהקמת צריף חדר האוכל, והנשים החלו במתיחת הגדר סביב המחנה.

ראיינה: צפרי שלומי

ומי יידע לספר פרטים על תמונה זו?

מי הבחור שבתמונה?

מי החבורה שסועדת מאחוריו?

הארכיון הציוני המרכזי
The Central Zionist Archives

הכר את החקר, מלווית קצת אחרת..

קבלו את - מתי רפפורט, המרואיינת השנייה שלנו!

מתי והיכן נולדת?

נולדתי באפריל 1944 לקראת סיומה של מלחמת העולם השנייה. בברוקלין שבניו יורק, ארה"ב.

ספרי על זיכרון ילדות (ראשוני) חזק?

זה היה בטיפול אצל רופא שיניים הייתי כבת 5-6. המרפאה שלו הייתה סמוכה לבית המרקחת השכונתית שהייתה שייכת לאבי. אבי ז"ל היה רוקח ששימש כחצי רופא לאלו שידם לא הייתה משגת רופא אמיתי. רופא השיניים נתן לי חומר מרדים וחלמתי על מיקי מאוס – הכוכב הבלתי מעורער שהתנוסס על חוברות הקומיקס של סוף שנות הארבעים. בחלומי, מיקי מאוס טייל מתחת לפסי הרכבת העילית שחלפה מעליו.

איך הגעת לסעד ומתי?

הגעתי לסעד ב 1961 דרך המכון למדריכי חו"ל. המכון שהיה בירושלים קיבץ אליו מדריכים מכל תנועות הנוער בעולם לשנה חווייתית בארץ ישראל ואנו חילקנו את הזמן בין ירושלים לקיבוצים. הגעתי לתכנית המדריכים דרך USY. יהודה בעלי היקר היה המקשר בין הקיבוץ לקבוצה והוא לקח את התפקיד בצורה רצינית ואישית. בעקבות חתונתנו החליט ה USY לבטל את הקשר עם סעד לכמה שנים טובות כי ראה בכך חטיפה.

מה התחביבים שלך?

שחייה, בקיץ - בסעד, ובחורף - בשער הנגב. טאי צ'י –אמנות לחימה סינית, בחוג המתקיים בסעד ומצטרפים אלינו תושבים מהאזור. המדריך הוא דורון לביא, מאסטר בתחומו. אני תולעת ספרים מכל הסוגים.

מה גורם לך נחת?

המשפחה, על שלל גווניה וצורותיה.

מה המוטו שלך בחיים?

"לזרום" ולא להתקבע. להסתכל על חצי הכוס המלאה ולחייך אליה.

למה אתה הכי מתגעגע/ת?

בגדול אני לא מתגעגעת.. אלא לליל הסדר בבית אבי שבארה"ב. אירוע משפחתי שכל אחד מבני המשפחה היה שותף לו באופן פעיל בשירה ובסיפורים. אבא שלי נהנה מתוקף היותו 'בעל הבית' ועורך הסדר. אני מתגעגעת במיוחד אליו, איש עם שמחת חיים שידע לפנק, להקשיב ולהבין. נהניתי לראות אותו נהנה. אהבתי את ההכנות בניצוחה של אימי. את כלי הפסח המעוצבים והמרהיבים, את האווירה החגיגית.

איך את רואה את סעד בעתיד ואותך בסעד?

קהילה משגשגת תומכת ואכפתית - זה החזון. מה שברור שהיא תהיה אחרת לגמרי מהקהילה אליה הגעתי ובקרבה התחנכתי. כיום אני נהנית בה בכל רגע מקווה שכך יהיה גם בעתיד.

ראיון: יורם קימלמן

רשמי מסע אל ארץ אל נודעת

(העלילה והדמויות הינם פרי דמיוני שלי. כל ניסיון לחפש קשר למציאות היא על אחריות הקורא).

פרק ג': ההיסטוריה של השלטון בארץ "שמאל – ימין"

לאחר שהתרשמתי עמוקות מחוסן השלטון ומחסינות השליט, בקשתי להצטרף לסמינר קצר אשר התקיים בימים אלה בבירה בנושא - "מוסדות השלטון מאז, ועד היום". בהרצאת הפתיחה סקר המרצה את התהפוכות שעברו על מוסדות השלטון ב- 71 שנות קיומה של המדינה הצעירה.

המנהיג הראשון, המחזיק ב- "מניית הזהב" על הקמתה של המדינה היה איש קטן בקומתו, וענק ברוחו. האיש הניח את היסודות לחברה מערבית בריאה, כלכלה עצמאית, מוסדות שלטון ומשפט, וצבא מודרני ומחויב. יחד עם הצלחותיו האדירות, נעשו בתקופתו גם לא מעט שגיאות שבהמשך הדרך הביאו להחלפת השלטון ולהעברתו לידי מבקריו החריפים. (מספרים על האיש שהיה בעל רעמת שיער לבן, (טבעית לחלוטין, ☺), שגם אחרי שירד לרחוץ בים, כאחד העם, ולתרגל יוגה ועמידה על הראש, לא נפגעה רעמתו כלל ולא נזקק למעצבי שיער למיניהם).

ברוב שנותיה של המדינה נשמר בקפדנות האיזון המשולש בין המחוקק, המבצע, והשופט. העם גילה שביעות רצון מכך וידע לכבד את שלושת המוסדות הללו, כל אחד על פי תפקידו ותפקודו.

מלמלתי לעצמי בשקט, שעד כה זה נשמע כמו היסטוריה סטנדרטית ובנאלית למדי.

אבל אז העלה המרצה חיוך של ממתיק סוד וגילה לנו – מאזיניו, שההמשך נהיה קשה הרבה יותר ולכן אינו מומלץ להאזנה לבעלי לב חלש, ובעיקר לכאלה שהלב שלהם מונח במקום שבו מונח הלב בדרך כלל - צד שמאל.

וכך נשמע ההמשך. ארבע שנים לפני סוף המילניום, (1996 למניין המאמינים בישוע הצלוב), קם סולטן חדש על הארץ. בשנות כהונתו הראשונות היה האיש בשורה מרעננת לעם הארץ ועשה בה מספר דברים טובים וראויים. השנים הבאות, (איך לומר זאת בזהירות ובעדינות), לא היטיבו אתו, ובעיקר, לא עם נתיניו. ואז הגיע הטוויסט בעלילה שנראה כאילו הומחז על פי מגילה קודמת מתקופה רחוקה.

לילה אחד **נִדְדָה שְׁנֵת הַמֶּלֶךְ**. והנה בחלומו שלושה "תיקים" גדושי מראה ובריאי בשר עולים משום מקום, ויחנו אצל "אחיתופל". הסולטן הורה לקרוא ולהביא אליו מיד **אֶת-אֶהֱבִי, וְאֶת-זָרַשׁ אֲשֶׁתוֹ. וַיִּיזְתָּא הַקֶּטָן הַקִּים** רעש נורא בחצר, צייץ וזיהם את כל הסביבה באפליקציה חדשה שקיבל במתנה מ- "צלמונע". **וַתֹּאמֶר לוֹ שֶׁרֶת הַנִּימוּסִים וְהַחֲלִיכוֹת, "וְכָל-זֶה, אֵינָנוּ שׂוֹוֶה לַמֶּלֶךְ, אִם אֵין אֲנוּ שׁוֹלְטִים בּוֹ".** והוסיפו, **וַיֹּאמְרוּ לוֹ כָּל חֲכָמָיו וְזָרַשׁ אֲשֶׁתוֹ, אִם מִזְרַע נוֹטְרֵי הַחוֹמוֹת - "אֲחִיתוֹפֶל", אֲשֶׁר הַחֲלוֹת לְנַפְל לְפָנָיו לֹא-תוֹכַל לוֹ-כִּי-נִפְּוֹל תִּיפֹּל לְפָנָיו. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ--מֶה-נַּעֲשֶׂה? וַיֹּאמְרוּ לוֹ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ, מִשְׁרֵתָיו, יִכְתֹּב, בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ, וַיִּיחַתֶּם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ לְהִינָתֵן דָּת בְּכָל הַמְּדִינָה, גְּלוֹי וִידוּעַ לְכָל הַנְּתִינִים, כִּי מַעֲתָה וְאֵילֶךְ יוֹכְרֹז בְּכָל הַסּוֹלְטָנוֹת כִּי - "אֵין כְּלוּם, כִּי לֹא הִיא כְּלוּם", וְעַל כֵּן רֹצוּ וְהַצְבִּיעוּ לְסוֹלְטָן יְרוּם הוֹדוֹ, וְעָשׂוּ זֹאת בְּזִרְיוֹת, כִּי מִבְּקָשֵׁי רַעֲתָנוּ נַעִים בְּהַמוֹנֵיהֶם בְּאוֹטוֹבוֹסִיס, וּמִבְּקָשִׁים לְגִזּוֹל מִמֶּנִּי אֶת לְבוּשׁ הַמַּלְכוּת, תְּכַלֶּת וְחוּר, וְעֵטְרַת הַזָּהָב הַגְּדוֹלָה, וְתַכְרִיז הַבּוֹץ וְהַאֲרָגָמֹן, וְאֵנִי, הַסּוֹלְטָן הָרֵם, אֲנִי בֹא, וְאֵיךְ אֲדַאֵג לְרַעֲיִיתִי הַעוֹשָׂה לִילּוֹת כִּימִים בְּשִׁירוֹת הַצִּיבוּרִי, וְכַמוֹבֵן גַּם לִילְדֵי הַרְכִּים שֶׁאֵין פֶּעַם לֹא חֲטָאוּ.**

ואני, שעל פי התכנית אמור הייתי לשוב כבר בימים הקרובים לביתי שבמדינות הים, שיניתי את תכניתי והחלטתי להישאר ולהעמיק עוד קצת את הבנתי בנפלאותיה של הארץ המוזרה שנגלתה לי רק לאחרונה.

הפרק הבא (והאחרון): "תנו לשמש לעלות, לבוקר להאיר".

שיר אקטואלי..

דוד שמש ואנטנה

מילים: ע. הלל

על גג

דוד שמש ואנטנה גם
רוקדים בולרו מצפצפים על העולם
ולא איכפת להם מכלום ומכולם
ורק

הסנטימנט הזה שבליבם
שמחמם אנטנה ודוד גם
כמעט
שלושים ושש בצלזיוס

אבוד!

גונח דוד מהתרגשות
בלב אנטנה מזמזם איזה אלחוט של שטות
אני פשוט מבולבלה מן הריקוד, דודי
מדוד, חמוד!

האין זו אגדה אני ואת לבד
כאן על הגג הזהו.

האח! דוד שמש לאנטנה שח
כמו אינסטלטור פתי התאהבתי בך!
אני חושב שבחיי מקרה מוצלח
כל כך...

כולי טובלת לי בגל הקל
ולי ברגש כמו מכת חשמל
דבר כזה עוד לא קרה לי

ענן, את השמיים לא יעיב
כשעל ראשנו הדרורים מחרבנים אביב
ולא איכפת מהכביסה והשכנים
שמסביב, חביב

דוד שמש ואנטנה בראש גג
הו חג -
שמח לא נורמלי.

מכתב המחמט את הלב שהתקבל לאחר ביקורה של ועדת חוץ וביטחון בקיבוץ:

**הכנסת
ועדת החוץ והביטחון הזמנית**

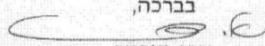
סימוכין: 02999119
ירושלים, י"ד בתמוז, התשע"ט
17 יולי 2019

לתושבי קיבוץ סעד

בהוקרה רבה על תרומתכם האדירה במימוש המפעל הציוני.
כל אחת ואחד מכם משקף בעשייתו היום יומית את רעיון "התלם האחרון"
שהוא גם הראשון סביב רצועת עזה.
הייתם לנו כמודל העונה על רוח בן גוריון של "עם בונה צבא".

תודה על אירוח לבבי ומושקע מקצה לקצה עד הפרט האחרון של חברי
ועדת החוץ והביטחון הזמנית.

הייתם לנו כמארחים ומקווים שנהייה עבורכם כ"סעד".

בברכה,

אבי דיכטר
יו"ר הוועדה

העתקים:
ח"כ יולי (יואל) אדלשטיין, יו"ר הכנסת

ה/דעה

בתאריכים 1-12/8 אעדר לרגל נסיעה לחו"ל.

אם אתם מעוניינים לקבוע ערב בברכה, אנא נסו לתאם איתי טרם נסיעתי.
בכל ענייני ניהול הברכה, מצילים ובקשות שונות, ניתן לפנות לעדיאל גינוברג שימלא את מקומי בתקופה זו.
המשך חופש נעים!

הדר סוקרי - מנהלת הברכה

לחני ונתן לזכר מזל טוב להולדת הבת
 לסנדי וליצקה פרידמן ולכל המשפחה איחולים לשמחות ולנחת
 קהילת סעד

למוריה וצמר לנדאו
 מזל טוב להולדת הבן
 נכד לעידית ונחום לנדאו, ולשרה ויורם פולק
 מזל טוב לכל בני המשפחה!

לרותי ואורי יצרי ולכל המשפחה
 מזל טוב לרצל נישואי הנכד צומר - בנט של אבישי וחני יצרי עב"ל רבקה
 איחולים לשמחות ולנחת!

צאתכם לשלום, בואכם לשלום

לצנבר צברון שהתאייסה בימים אלו לחיל היט, שלוחה ברכת הדרך.

נאחז לך שרות יציל ומשמעותי, והצלחה בכל אשר תעשי.

לאופיר מרקוביץ (אש) לרצל שחרורק מצה"ל -

נחיתה רכה באזרחות ובקיבוץ, והרבה הצלחה בהמשך הדרך!

חומ"ש וקהילת סעד

